

Eerste Kamer der Staten-Generaal

Centraal Informatiepunt

Den Haag, 10 juli 2001

Aan de leden en de plv. leden van de Vaste Commissie
voor

- Binnenlandse Zaken en Hoge Colleges van Staat
- Justitie

OVERZICHT van stemmingen in de Tweede Kamer betreffende wetsvoorstel:

26865 Voorstel van wet van het lid Van der Camp tot wijziging van de Gemeentewet en de Wet wapens en munitie in verband met de bestrijding van wapengeweld

EINDSTEMMING WETSVOORSTEL: het wetsvoorstel is op 5 juni 2001 aangenomen.
PvdA, VVD, CDA, ChristenUnie en SGP stemden voor.

VERWORPEN, INGETROKKEN EN/OF VERVALLEN AMENDEMENTEN

Artikelen I onderdeel A , B en C, II onderdeel A, B en C

13 (Middelkoop c.s.)

In de derde nota van wijziging (stuk nr. 11) stelt de initiatiefnemer voor de bevoegdheid van de burgemeester om een veiligheidsrisicogebied aan te wijzen te koppelen aan een toepassingsbevoegdheid van de officier van justitie. Daarmee wordt een extra accent gelegd op het strafvorderlijk spoor. Navenant neemt de betekenis af van het voorschrift de raad terzake een verordening te laten opstellen. Gelet op de in het wetsvoorstel aan de burgemeester verleende extra verantwoordelijkheid is het minder gewenst dit afhankelijk te maken van de bereidwilligheid van de raad een verordening op te stellen. Ook is het gevaar dat, indien er een verordening is, de burgemeester daaraan een legitimatie kan ontlene te gemakkelijk te grijpen naar zijn aanwijzingsbevoegdheid. Het verdient de voorkeur de burgemeester zoveel mogelijk zelfstandig en in overleg met de officier van justitie verantwoordelijk te laten zijn en achteraf de raad te laten controleren. De raad wordt daartoe in staat gesteld op grond van het voorschrift van het vijfde lid, waarin wordt voorgeschreven dat de burgemeester de gebiedsaanwijzing zo spoedig mogelijk ter kennis van de raad (en de officier van justitie) brengt.

Verworpen. Voor D66, VVD, ChristenUnie en SGP

Amendementen zijn in de volgorde van stemming – op artikelnummer – weergegeven: allereerst de aangenomen en/of overgenomen amendementen, vervolgens de verworpen of ingetrokken amendementen en tenslotte eventuele moties.

Vervangen amendementen zijn d.m.v. een → aangegeven: bijv. 7 → 8 → **20**. Amendement nr. 7 is vervangen door amendement nr. 8, dat op zijn beurt vervangen is door amendement nr. 20. De vette notatie van het stuknummer geeft aan dat dit het definitieve amendement is. De stemmingslijsten worden gemaakt op basis van de ongecorrigeerde draad van de vergadering.

Artikel I, onderdeel A, wordt in artikel 151b,

15 (Kuijper)

In het wetsvoorstel wordt gesteld «De raad kan bij verordening de burgemeester de bevoegdheid verlenen om». Daarmee wordt het aan de raad overgelaten of zij een verordening opstelt. In het geval de raad een dergelijke verordening niet zal opstellen, heeft de burgemeester geen bevoegdheid een veiligheidsrisicogebied aan te wijzen. Gelet op de in het wetsvoorstel aan de burgemeester verleende extra verantwoordelijkheid is het minder gewenst dit afhankelijk te maken van de bereidwilligheid van de raad een verordening op te stellen. De rol van de gemeenteraad is van groot belang met het oog op de goede lokale inbedding van het veiligheidsbeleid. Uit diverse onderzoeken is gebleken dat de gemeenteraden de bestaande mogelijkheden om het veiligheidsbeleid te beïnvloeden nog slechts in beperkte mate benutten. Het verdient de voorkeur de raad te verplichten tot het opstellen van een verordening. De raad kan desgewenst, afhankelijk van de lokale situatie, bepalen onder welke criteria en binnen welke kaders de burgemeester een veiligheidsrisicogebied aan kan wijzen. Verwacht wordt dat daarmee de betrokkenheid van de gemeenteraad en daarmee de democratische taak met betrekking tot het veiligheidsbeleid kan worden versterkt.

Ingetrokken

onderdeel A onder 2 artikel 50, onderdeel B onder 2 artikel 51, onderdeel C onder 2 artikel 52

12 (Scheltema-de Nie)

Met het nu voorgestelde amendement wordt de afweging van de inzet van deze bevoegdheden gebracht op het niveau van functionarissen die reeds vertrouwd zijn met het nemen van de daaraan verbonden beslissingen. Dit is een belangrijke waarborg voor een verantwoorde inzet van deze nieuwe bevoegdheden. Het onderhavige voorstel beoogt de uitoefening van de bevoegdheden verpakkingen van goederen, met inbegrip van reisbagage, en vervoermiddelen te onderzoeken en de bevoegdheid personen aan hun kleding te onderzoeken, krachtens een bevel van de officier van justitie, niet langer te beperken tot de thans in de wet genoemde concrete aanleidingen, aanwijzingen en verdenkingen, maar deze ook tijdelijk en in een, door de burgemeester van de betrokken gemeente aangewezen gebied, te mogen toepassen. Een dergelijke uitbreiding van politiebevoegdheden noopt tot het aanbrengen van extra waarborgen. Zoals gesteld is inzet van dit zware instrument uitsluitend mogelijk op uitdrukkelijk bevel van de officier van justitie. Het amendement strekt ertoe dat dit bevel slechts kan worden gegeven na schriftelijke machtiging, op vordering van de officier van justitie te verlenen door de rechter-commissaris. In spoedeisende gevallen kan de machtiging van de rechter-commissaris overigens ook mondeling worden gegeven. De rechter-commissaris dient te beoordelen of er voldoende redenen zijn om dit zware opsporingsinstrument in te zetten. Hij kan zich daarbij door de officier van justitie en door de lokale driehoek laten adviseren en van nadere informatie laten voorzien. Voorgeschreven is dat de officier van justitie bij het voorbereiden van een dergelijke actie reeds, in het kader van de gebiedsaanwijzing ex artikel 151b van de Gemeentewet, uitvoerig overleg pleegt met de bestuurlijke autoriteiten en dat dit ook in de driehoek is besproken. Een machtiging moet op schrift worden gesteld en met redenen zijn omkleed. In de machtiging, en het daarop gebaseerde bevel van de officier van justitie, dient expliciet te worden omschreven in welke, naar (aangewezen) gebied en duur (maximaal twaalf uur) beperkte, nauw omschreven situatie(s), dit opsporingsinstrument mag worden ingezet. De rechter-commissaris kan in de machtiging eveneens beperkingen stellen aan de tijdspanne waarbinnen een bevel kan worden gegeven en aan de periode waarbinnen de acties kunnen worden uitgevoerd. De vordering tot verlening van de machtiging moet gemotiveerd en voldoende geconcretiseerd zijn.

Verworpen. Voor: SP, GroenLinks en D66

Artikel II onderdeel A, B en C, onder 2

14 (Halsema)

Het bevel van de Officier van Justitie om preventief te fouilleren dient niet langer te zijn dan strikt noodzakelijk is voor de handhaving van de openbare orde.

Verworpen. Voor: SP en GroenLinks